

Sygn. akt V KK 30/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Weronika Woźniak

przy udziale prokuratora del. do Prokuratury Krajowej Krzysztofa Urgacza,
w sprawie **M. Z.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k., art. 288 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 19 stycznia 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 30 kwietnia 2021 r., sygn. akt II K 134/21,

**uchyła pkt 5 zaskarżonego wyroku i sprawę w tym zakresie
przekazuje Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 30 kwietnia 2021 r. (sygn. akt II K 134/21) M. Z. został uznany winnym czynów z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 1 roku i 6

miesiący pozbawienia wolności i z art. 288 § 1 k.k. za który wymierzono mu 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzono następnie karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od tego wyroku w trybie art. 521 § 1 k.p.k. kasację na niekorzyść wniósł Prokurator Generalny, zarzucając temu orzeczeniu *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k. (według stanu prawnego obowiązującego od dnia 24 czerwca 2020 r.), polegające na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującej orzeczoną w punkcie 1 części dyspozytywnej wyroku karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczoną w punkcie 3 tej części karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, czyli w wymiarze poniżej dolnego progu, określonego we wskazanym przepisie prawa materialnego powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.”*

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 86 § 1 k.k. mającym zastosowanie w niniejszej sprawie, sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Zmiana jaką wprowadziła ustawa z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2141) dotyczyła dotychczasowych granic kary łącznej, statuując, że minimalny wymiar tej kary nie może być już równy najsurowszej z kar jednostkowych, ale musi być wyższy. Orzeczenie kary łącznej poniżej tak oznaczonej dolnej granicy, niewątpliwie ukształtowało sytuację prawną skazanego w sposób niegodny z jednoznacznym brzmieniem przepisów prawa.

Dlatego należało orzec jak w sentencji i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.